

Forhold, og jeg mener tilstrækkelig til at kunne forstaa Bismændenes bedre Indsigt. Naar en Mand har 12 Tønder Hartkorn med en Gæld op over Dreene, saa han ikke ved, hvad Dag han skal forlade det hele uden at kunne svare enhver sit, og en anden dito har 12 Tdr. Hartkorn kvit og frit, og bægge betale f. Eks. 20 Kr. til Kommunen, og lad mig sige 15 Kr. til Amtet af deres Hartkorn eller 30 Kr. — det er ligegyldigt, tag blot et Tal — saa siger jeg, at denne Skattepaaligning er en knyttet Næve i Øjnene paa Formue- og Lejlighedsfattens, thi man slaar derved dem, der intet have, og skaaner den, der har meget, og saa længe det skal staa, og det staaar urørt i det lille Forslag, saa kom ikke og tal om Ulykkeligørelse og Retfærdigheden af Formue- og Lejlighedsfattens i Kommunerne; der er her Tale om Landkommunerne. Desuden maa de Herrer erindre, at Formuemomentet er ikke som i vort Forslag i mindste Maade medoptaget for København. Man kan sige, at der er ogsaa faste Skatter, der er Båndskat, Arealstat o. s. v., den falder ganske vist ogsaa ulige og maaste lige saa ulige som Hartkornskatten paa Landet, hvilket jeg for øvrigt ikke skal komme ind paa. Men Formuemomentet er i den personlige Stat slet ikke med, og det talte det ærede Medlem ikke et Ord om og hvorfor? Jeg synes nok, at det næsten er Skik, naar man optager en Ting her, da ikke at tage hele Landet med, men mere den Kres, i hvilken man selv daglig bevæger sig, og som man haaber skal føle sig tiltalt af, hvad man foreslaar, men jeg er aldeles ikke enig i den Betragtning. Naar jeg staaar her som Folkerepræsentant og tager et almindeligt Forhold for, saa ønsker jeg, saa vidt det er muligt, at finde en Form, der er retfærdig og hensigtsmæssig for hele det Omraade, hvorom det gælder, og Formuemomentet er ikke optaget i København. Jeg forstaaar saa godt hvorfor. København har altid været regeret af det kapitalistiske Parti, og Landet har været regeret af et Parti, der altid har været i fuld Forstaaelse med det kapitalistiske Parti i København, hvorfor skulde de saa tage Formuebestatningen op her i København? Naar jeg tænkte mig rigtig om, siger det ærede Medlem, saa maatte jeg vide, at Hartkornskattens Fiksering i vore Forslag af 1883, og som det nu foreligger, var et Kompromis. Men naar Venstres gamle Standpunkt har været Hartkornets Afløsning, saa ved jeg for det første ikke, gennem hvilket af disse Statteforslag man har holdt paa Hartkornskattens Afløsning. Vi — det Venstreparti, som det ærede Medlem nu i 22 Mar eller for 22

Mar siden kom til at tilhøre, og hvori jeg sad, det vil altsaa sige Oppositionspartiet her i Tinget, i henimod 30 Mar — have ikke, det jeg tror, principalt haft det Spørgsmaal oppe om Hartkornskattens Afløsning. Jeg ved meget godt, at mange af os have ønsket dette, om der end kunde gøres Indvendinger derimod, og havde det ærede Medlem gjort den Forandring i Forslaget, at han i Stedet for Fiksering af Hartkornskatten havde talt om Hartkornskattens Afløsning eller altsaa i dette Tilfælde om intet Hensyn at tage dertil, men paaligne det hele som i Byerne paa Formue og Lejlighed, vilde han næppe — jeg vil ikke sige mere — have manglet min Medhjælp. Men det ærede Medlem forlader dette Spørgsmaal om en vis Ansættelse af Hartkornskatten, forlader det ganske og lader Hartkornet staa til Udplyndring fremdeles hvert Mar mere og mere ved ny her vedtagne Lovforslag, idet han varmt slutter sig til det ærede Medlem fra Storeheddinge (S Scavenius) i hans Anthynding om en saadan Reform af Grundskatten, at Hartkornskatten, saa vidt jeg forstaaer, kunde forsvinde. De Ytringer, som det ærede Medlem fra Storeheddinge fremsatte, har det ærede Medlem maaste i en anden Form fremsat før. Jeg skal bl. a. pege paa hans Betænkning til Forslaget fra 1879. Saa vidt jeg erindrer, var det den Gang, han udtalte sig i lignende Retning, og navnlig udtalte i Forbindelse dermed, at han fandt det rigtigt, at Skovene ommatriculeredes efter deres Indtægt for at blive en bedre Skatteværdi. Jeg ønsker at staa det fast som sagt paa Brent af det ærede Medlem fra Storeheddinge. Men den ærede Forslagsstiller optager nu Stattehartkornets Fiksering for at slutte sig til det ærede Medlem fra Storeheddinge om en ny Reform, der kunde afløse Hartkornskatten, og mener, det er Venstres gamle Princip, hvilket dog ikke staaar noget Steds i vore Lovforslag om kommunal Bestatning. Mig forekommer det at have været rigtigst af den ærede Forslagsstiller, naar han er af den Tanke, da at optage som nævnt: der paalignes ingen Skat paa Hartkornet; alt fornødent Behov af Pengene for en Kommune paalignes Formue- og Lejlighedsfattens efter de Regler, som her foreligger. Vi kende det som sagt i Købstadkommunerne. Men at lade Hartkornet fremdeles staa, som det nu staaar, med denne, som det ærede Medlem ogsaa var enig i i sin Tid, brutale og uretfærdige Skat urørt i Haab om, at det ærede Medlem fra Storeheddinge skal føre os til en ny Era med Hensyn til faste Skatter, det forekommer mig at være